SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 16 NOVEMBER 1939

DRIE RAKKERS OP VERKENNING

APPELBOLLIUS III, de koning van Luilekkerland, zat op zijn prachtige troon van sneeuwwit marsepein en hij trok een gezicht, zo zuur, alsof hij een week lang niets anders dan azijn gedronken had.

De koning was boos, geweldig boos. Er kwamen de laatste jaren helemaal geen bezoekers meer in zijn land, en 't scheen zelfs, dat de mensen niet eens meer wisten, dat het bestond. Vroeger, ja, toen moest ieder, die in Luilekkerland wou komen, zich door het rijstebrij-gebergte, dat het land helemaal omringt, héén eten, en dat schrikte natuurlijk menigeen af. Want al waren die brijbergen ook overvloedig van boter en suiker voorzien, rijstebrij smaakt nu eenmaal zoet, en wie er eindelijk door heen was, had meestal voor een hele tijd zijn eetlust verloren.

Maar koning Appelbollius was een zeer schrander en modern vorst, die volkomen met zijn tijd meeging. Hij had daarom het brijgebergte dóór laten graven, en er was een prachtige, brede verkeersweg aangelegd, geplaveid met een bijzonder dure soort harde noga. Die weg was drie jaar geleden gemaakt, maar geen enkele vreemdeling was er op verschenen. De goede koning vond dat zó verdrietig, dat hij er 's nachts niet van slapen kon.

Maar er was nóg iets, dat den koning veel verdriet deed. Je weet natuurlijk, dat de vijvers en de beekjes in Luilekkerland geen water bevatten, maar allerlei soorten limonade, en dat er, als het regent, beurtelings fosco en dunne honing valt. Maar koning Appelbollius had al zóveel limonade gedronken, en zóveel honing en fosco geproefd, dat hij er genoeg van had. Zelfs de nieuwe, prachtige vijver, die vol met ranja was, vond hij afschuwelijk. Hij kon geen ranja meer zien.

Op zekere dag zat hij op zijn kostbare, marsepeinen troon, zoals ik al vertelde, en dat hij zo zuur keek, vind je nu natuurlijk zo vreemd niet meer.

„Ik zal de ranja-vijver laten dempen!" mopperde de koning kwaad. „Ik zal hem vol met fondant laten gooien. We hebben zóveel fondant, dat...."

„Tik! Tik!" klonk het op de deur.

„Binnen!" gebood de koning.

Een grote, verbazend dikke kamerheer verscheen. Alle Luilekkerlanders zijn buitengewoon dik, maar Z.M. Appelbollius won het van allemaal.

„Er wacht een vreemdeling, sire!" sprak de kamerheer. „Agent Smulkoek heeft hem aangehouden, en daar uwe majesteit geboden heeft, dat de eerste vreemdeling, die ons land bezoekt, onmiddellijk voor uw troon moet verschijnen, heeft agent Smulkoek den vreemden reiziger met de grootste spoed hier gebracht."

Z.M. Appelbollius, die een uurtje geleden al zijn ministers en kamerheren van boosheid had weggestuurd, schaterde eensklaps van de pret. „Hoera!" riep hij. „Eindelijk!" en toen gaf hij van blijdschap een stevige duw tegen zijn kroon van fijne hazelnoot-chocolade, zodat het ding van zijn gladde, dikke bol gleed en juist op zijn linkeroor bleef staan.

„Laat den vreemdeling binnen!" gebood de koning. „En zorg er voor, dat agent Smulkoek als beloning een hectoliter bitterkoekjes ontvangt!"

De kamerheer boog en een ogenblik later stapte een kaboutertje de troonzaal binnen.

Hij boog ook, nog veel dieper dan de kamerheer, en toen hij voor de marsepeinen troon stond, zei hij vrolijk:

„Goede middag, sire! Ik ben heel blij, dat ik u zie. Hoe maakt u het?"

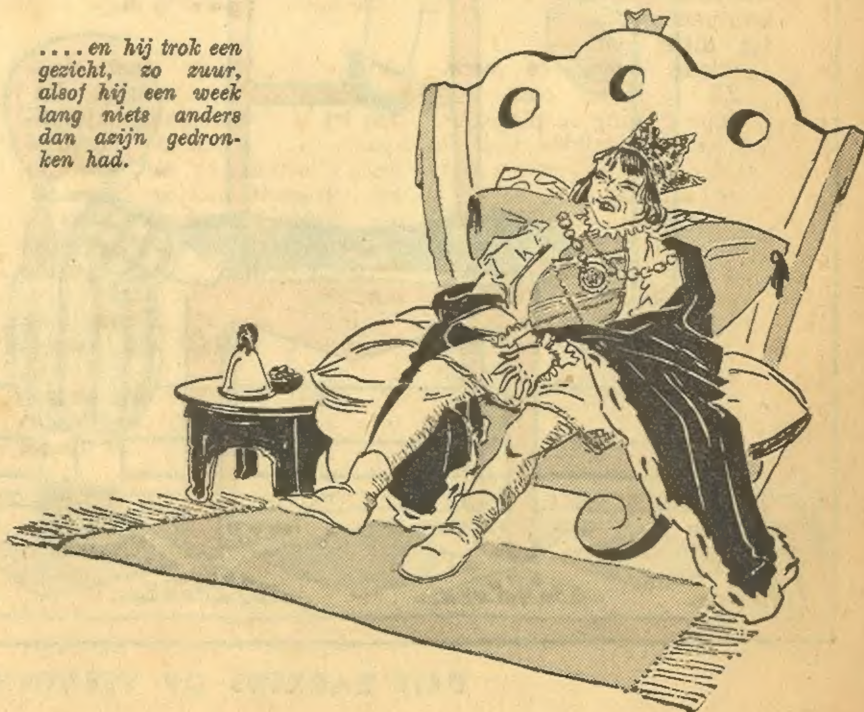
Het was heel onbeleefd van den kleinen kabouter, om het eerst te spreken, maar Z.M. Appelbollius was zó blij, dat er eindelijk iemand gekomen was, dat hij het niet eens merkte.

„Heel goed! Dank je wel," zei de koning vrolijk. „Hoe heet je, vriend?"

„Pips, uwe majesteit."

„En wat kom je hier doen? Lekker eten en drinken?"

....en hij trok een gezicht, zo zuur, alsof hij een week lang niets anders dan azijn gedronken had.

„Natuurlijk, uwe majesteit!" zei Pips. „Al meer dan honderd jaar moet ik in het bos, waar ik woon, iedere morgen en middag een vaatje water aan de bron halen en dat verveelt mij, weet u! Ik heb er genoeg van! En daarom dacht ik: „Ik zal maar eens naar Luilekkerland gaan! Jammer maar, dat die dikke agent mij dadelijk arresteerde! Ik heb helemaal geen kwaad gedaan!"

„Dat weet ik wel!" zei de koning lachend. „Maar agent Smulkoek heeft niets dan zijn plicht gedaan. Je zult dat dadelijk wel begrijpen. Toe, neem eens even die gouden tafelschel, die daar op dat tafeltje naast mijn troon staat, en klingel er een beetje mee. Ik zou het wel zélf doen, maar ik ben een beetje dik, zoals je ziet, en daarom houd ik liever mijn gemak."

„In orde, sire!" zei Pips. Hij nam de gouden schel en begon te luiden, of er brand was.

„Hó!" riep koning Appelbollius luid. „Zo is 't goed, Pips! Daar komen ze al! Kijk maar."

Van achter een groot fluwelen gordijn kwamen acht geweldig dikke en fraai geklede heren te voorschijn. Zij maakten een verbazend diepe buiging en plaatsten zich dan aan weerszijden van de troon, vier aan de linker- en vier aan de rechterkant.

„Mijn ministers, Pips!" stelde de koning voor.

„Aangenaam u te zien, heren!" zei Pips. Hij keek eens naar de dikkerds, die in hun lange, witte gewaden, met de grote vuurrode knopen, en de kolossale pruiken op hun bol, een grappig schouwspel opleverden.

De acht ministers bogen wéér.

„Mijne heren, dit is Pips, zoals ik u zei!" sprak koning Appelbollius deftig. „Ge zult u ongetwijfeld nog herinneren, dat in de laatste vijf jaar geen enkele vreemdeling mijn heerlijk land een bezoek gebracht heeft. Gij, mijne heren, en ik besloten daarom verleden jaar, den eersten reiziger, die ons land bezoekt, een beloning te schenken. En daarom, vriend Pips, zal ik je zo dadelijk een doos met duizend fijne roompralines doen overhandigen."

„Nou, dat mag ik niet weigeren, sire!" zei de kleine kabouter vrolijk. „Wel bedankt, hoor! Ik ben dol op roompralines! Jammer maar, dat ik er van mijn leven maar ééns een geproefd heb, en dat is vandaag precies zevenennegentig jaar geleden."

„Tik! Tik!" klonk het op de deur en even later stapte de deftige kamerheer weer binnen.

„Neem mij niet kwalijk, dat ik nog iets vergeten heb, majesteit!" sprak hij. „U moet weten, dat deze vreemdeling een kruiwagen bij zich heeft, met een tonnetje er op. Agent Smulkoek heeft het maar zo lang in de gang gezet."

Koning Appelbollius gaf een schreeuw van blijdschap.

„Pips!" riep hij. „Goede, beste, brave Pips! Haal dat tonnetje. Gauw!"

„Zeker, sire! Met alle plezier!" zei Pips. Hij holde weg en een ogenblik later rolde hij het tonnetje tot vlak voor de troon.

„Wat zit er in, Pips?" vroeg de koning nieuwsgierig.

„Water, sire!" zei Pips. „Ik heb mijn tonnetje maar meegenomen, want het was een lange reis, en ik heb gauw dorst, weet u!"

„Een rietje! Een rietje! Gauw!" riep de koning.

De voorste minister holde weg, zó vlug zijn lang gewaad dit toeliet. Pips, die al dadelijk begrepen had dat koning Appelbollius een geweldige dorst had, maakte vlug het vaatje open.

De minister was spoedig terug. Hij overhandigde den koning het rietje en toen....

Met één sprong was de dikke koning van zijn troon. Hij nam het vaatje, stak het rietje in de opening en begon te drinken, te drinken.... er scheen geen eind aan te komen.

....kwamen acht geweldig dikke en fraai geklede heren te voorschijn.

Koning Appelbollius dronk het vaatje helemaal leeg.

„Hè, hè, wat heb ik gesmuld!" lachte hij. „Ik heb nooit water geproefd, beste Pips! Maar die drank is overheerlijk! Als beloning schenk ik je de hoogste onderscheiding, die ik te geven heb! Goede, beste, brave, Pips.... ik benoem je tot ridder in de orde van de Gesuikerde Pannekoek!"

* * *

„En waar is nu je ridderorde?" vroegen de kabouters, toen Pips een paar weken later teruggekeerd was en alles verteld had. „Je maakt ons maar wat wijs! Je hebt helemaal geen pannekoek gekregen!"

„Dat heb ik wel!" zei Pips. „Maar onderweg kreeg ik erge honger en toen heb ik mijn ridderorde maar opgegeten."

COR GELDHOF

PRINS VALIANT

RIDDER ZONDER VREES

DOOR HAROLD R. FOSTER

PRINS VALIANT

KONING ARTHUR

RÉSUMÉ:- IN HUN BLIJDSCHAP DAT ZIJ DE VRIJHEID HEROVERD HEBBEN, SNELLEN VALIANT EN GAWAIN NAAR DE BURCHT CAMELOT. BEIDEN BRANDEN VAN VERLANGEN OM ALLES WAT ER GEBEURD IS, TE VERTELLEN

OP EEN KRUISPUNT VAN WEGEN ONTMOETTEN ZIJ EEN ONBEKENDEN RIDDER, DIE...

..ZICH BIJ HEN VOEGDE EN SAMEN MET HEN NAAR DE BURCHT REED, WAAR ZIJ VOL BLIJDSCHAP WERDEN BEGROET

EEN GROOT FEESTMAAL WERD GEGEVEN TER HUNNER EER

EN KONING ARTHUR LIET BIJ DIE GELEGENHEID EEN BOODSCHAP VOORLEZEN.

DE ONBEKENDE RIDDER STOND RECHT EN VERKONDIGDE HET VOLGENDE:

„DE KONING VAN ORD VERZOEKT U ALLEN AANWEZIG TE ZIJN OP HET TORNOOI, TE GEVEN TER GELEGENHEID VAN HET HUWELIJK VAN ZIJN ZOON PRINS ARN MET ILENE VAN BRANWIN."

PRINS VALIANT ZAG ZIJN DROOM IN ROOK OPGAAN EN WAS SMARTELIJK GETROFFEN, MAAR....

...HIJ VERBORG ZIJN GEVOELENS EN WIST ZICH VOOR TE DOEN, ALSOF HIJ DE GELUKKIGSTE MAN TER WERELD WAS.

DOCH TOEN DE AVOND VIEL, ZOCHT HIJ DE EENZAAMHEID OP EN VIEL TENSLOTTE VAN VERMOEIDHEID IN SLAAP OP EEN DER GRASVELDEN, WAAR..

...ZIJN BEZORGDE VRIEND EEN PURPEREN MANTEL OVER HEM UITSPREIDDE.

HAL FOSTER

WILLY WEETAL'S WEDERWAARDIGHEDEN

DOOR R·M·BRINKERHOFF

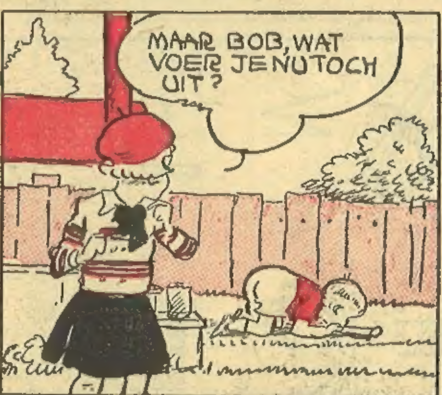

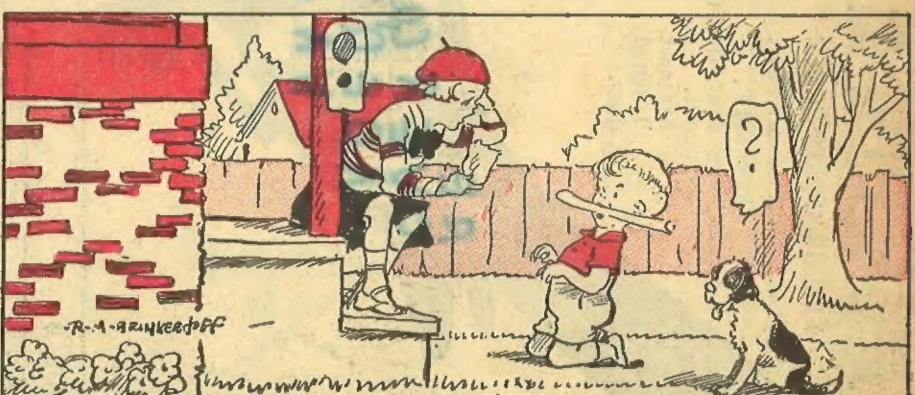

BONT ALLERLEI

KRUISWOORDPUZZLE

Van links naar rechts:

1. Lidwoord.
3. Weg over de spoorrails.
8. Stroomt 't bloed door.
9. Stang tussen twee wielen.
11. Ik zit op school ..... Liesje.
13. Leervak op school.

Van boven naar beneden:

1. Zangnoot.
2. Tweede mens op aarde.
4. Afkorting van Eduard.
5. De kippen zijn in de...
6. Frans heeft 'n .... op zijn neus.
7. Ander woord voor: bezoeker.
10. De schildwacht riep: „... stil!"
12. Reeds.

Oplossingen vorig nummer

HERTPUZZLE

Van links naar rechts: 1. Tol. 4 Herten. 7. Pyama. 9. Ia. 10. Wesp.
Van boven naar beneden: 1. Tram. 2. Ot. 3. Lei. 4. Hap. 5. Em. 6. Nat. 7. Pet. 8. IJs.

RAADSELS

1. Man — maan. 2. Vel — veel. 3. Wig — wieg.

WAAR IS DE BENZINEMAN?

Zet het plaatje op z'n kop en je ziet hem met z'n rug tegen de pomp staan.

REBUS 2

De boog kan niet altijd gespannen zijn.

WIE KRIJGT DAAR EEN OPLAWAAI ?

Jullie zijn natuurlijk nieuwsgierig. Maak de hokjes met een puntje erin dus maar gauw zwart of rood, dan zien jullie wel wie het met mekaar aan de stok hebben.

REBUS 3

RAADSELS

1. In iedere jas ben ik te vinden; een letter erin en ik ben een ander woord voor winkel of bedrijf.
2. Ik ben een dier; een letter in mijn midden en ik ben een stuk.
3. Ik ben een zeevis; een letter erin en ik vaar op de zee.

ONS·KNUTSELCLUBJE·

WIG EN WAM HELPEN. JULLIE

BIJ HET TAFELTJE VAN VORIGE KEER HOORT OOK EEN STOEL. DUS GAAN WE SAMEN WEER EVENTJES AAN 'T WERK.

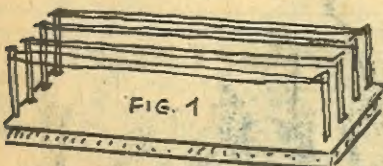

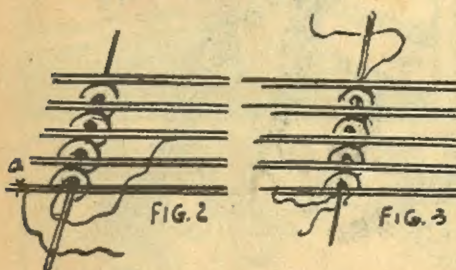
MET NAALD EN DRAAD

WEVEN MET KRAALTJES

Jullie weten wel dat je met kraaltjes allerlei leuke dingen kunt maken?

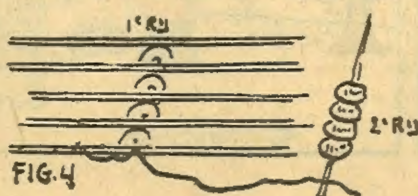
Maar weten jullie ook dat je 'r

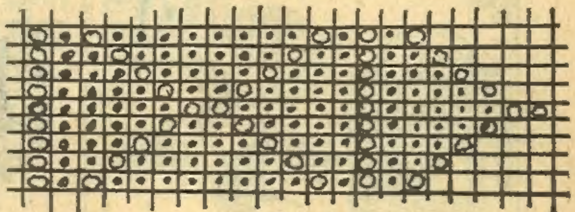
mee kunt weven? Bijv. halskettinkjes, een ceintuur voor een jurkje, servetringetjes, enz. Dat gaat heel makkelijk. Alleen moet je 'n klein weeftoestelletje hebben en.... dat maak je zelf! Je neemt een stevig plankje, bijv. ter lengte van een halsketting en aan weerskanten sla je 'r dunne spijkers in van ongeveer 6 cm. lang en met een kop. De ruimte tussen de spijkers is zó, dat er 'n kraaltje makkelijk tussen kan (fig. 1). Goed opletten dat de spijkers recht tegenover elkaar staan.

Ben je daarmee klaar, dan begin je de kettingdraden te spannen, en hiervoor neem je 'n draad zijde, liefst in de kleur van de kralen. Je maakt de draad vast aan de eerste spijker (fig. 1) en spant hem om de andere spijkers heen en weer om hem aan de laatste spijker vast te maken. Er moet altijd één draad meer zijn dan 't aantal kralen. Leg je dus 4 kralen op, dan span je vijf draden, enz. Voor 't weven gebruik je eenzelfde soort kralen, dus geen dikke en dunne door elkaar.

Neem nu een lange naald en een draad zijde die je aan de eerste kettingdraad (fig. 2 a.) vastmaakt. Nu steek je 't benodigd aantal kralen voor een rijtje op je

naald en houdt deze onder de kettingdraden, zó dat tussen iedere kettingdraad een kraaltje komt te liggen. Met de wijsvinger van je linkerhand duw je de kralen naar boven, trekt de naald er door — de wijsvinger blijft in dezelfde houding — en steekt de naald weer terug door de kralen (fig. 3). Nu steek je weer nieuwe kralen op de

naald en je herhaalt precies wat je straks hebt gedaan (fig. 4).

Is de ketting vol, neem hem voorzichtig van de spijkers en hecht de omgebogen eindjes van de kettingdraad vast. Ter versiering kun je 'r ook een slotje aan naaien, maar voor een servetring moet je de uiteinden zo onzichtbaar mogelijk samennaaien.

Voordat je begint, ontwerp je 'n klein patroontje op ruitjespapier (fig. 5) en daarop geef je met gekleurd potlood de verschillende kralenkleuren aan. Wie geen ruitjespapier bij de hand heeft, kan het zelf wel maken. Veel succes.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN AANSLAG OP MOPSIE!

